

28-09-2020

Een week verder

Inmiddels zijn we al weer een week verder. Een week waarin ik niet zo lekker in mijn vel zat.

Doordat ik zelf niet zo vrolijk was, reageerde ik dit af op mijn omgeving. Juist de mensen die altijd voor me klaar staan moeten het dan ontgelden. De afgelopen week was het wel heel erg met me. Ik had het gevoel dat alles en iedereen tegen me was, en ik vroeg mezelf serieus af of ik er nog wel zin in had.

Natuurlijk heb ik er nog wel zin in. Ik heb een geweldig gezin, geweldige familie en geweldige vrienden. Alleen op de momenten dat het even niet zo lekker met me gaat, vergeet ik dat allemaal en komen alleen de negatieve gedachtes bij me bovendrijven.

Ik heb de laatste jaren een hoop voor m'n kiezen gehad. Het is natuurlijk niet gek dat dit er flink ingehakt heeft, maar ik moet proberen het positieve eruit te halen. Het had zomaar over kunnen zijn, of erger nog.....

Eten en drinken zou ik niet meer kunnen. Ik zou alleen nog maar via de sonde voeding binnen kunnen krijgen, maar ik kan gelukkig weer drinken. Hierdoor ben ik dus van die sonde af, want ik heb nu drinkvoeding. Begin van dit jaar kon ik eerst helemaal niet, en later met behulp van een rollator lopen. Inmiddels loop ik weer "normaal". Ik begreep niet meer hoe mijn telefoon werkte en schrijven was een drama. Voor iemand die vergroeid was met zijn telefoon was dit heel vreemd. Ook zit ik weer met veel plezier op de motor. In het begin viel dit zwaar tegen. Na een paar maanden aan bed gebonden te zijn, viel het me tegen om die zware machine te hanteren, maar dat gaat gelukkig ook weer als vanouds.

Eigenlijk moet ik dus niet klagen, maar blij zijn met de dingen die ik nog wel kan en genieten van mijn kinderen & kleinkinderen.

Ik zal vast nog de nodige keren in een dipje komen te zitten. Het is dan zaak om die negatieve gedachtes eruit te schoppen en te denken aan de mooie dingen van het leven, want die zijn er genoeg!!!

Tot volgende week XXXX